

forpligtelse til at yde økonomisk hjælp til personer uden dansk indfødsret.

Mere specifikt kan fremhæves, at forhøjet bistandshjælp til indvandrere ydes i et ikke ubetydeligt antal tilfælde, når det efter en gennemført familiesammenføring viser sig, at den herboende familie ikke er i stand til at forsørge de familiesammenførte slægtninge.

Ifølge Berlingske Tidende den 24. november 1991 er det dokumenteret, at »et hul i loven gør det muligt for indvandrere først at skrive under på, at de kan forsørge forældre efter en familiesammenføring, og derefter få dispensation og ekstra bistandshjælp. Dermed er indvandrere bedre stillet end danskere.«

Berlingske Tidende omtaler i artiklen eksempler fra Farum Kommune og ikke færre end 18 tilsvarende eksempler fra Ålborg. I samme nummer af avisen udtaler det socialdemokratiske folketingsmedlem Frank Jensen, at han vil rejse sagen i Folketingets Retsudvalg: »Man gør ikke flygtninge og indvandrede nogen tjeneste ved at have sådanne regler, og derfor bør socialministeren hurtigst muligt få bragt reglerne i overensstemmelse med de regler, der gælder for danske borgere«, udtaler Frank Jensen til avisen.

I samme sag udtalte Venstres politiske ordfører, Peter Brixtofte, ligeledes til Berlingske Tidende den 24. november 1991: »Det hul i loven bliver stoppet – der er slet ingen tvivl«. Det oplyses samme sted, at Farum Kommune inden for det sidste år har haft ca. 20 sådanne sager, og Peter Brixtofte skønner, at Socialministeriet årligt giver flere hundrede dispensationer i sådanne sager.

I Fyns Amts Avis den 26. november 1991 erkender justitsministeren »at danske skatteydere og bistandsklienter i øjeblikket er til grin«. Det fremgår af avisen, at ministeren i forbindelse med revision af udlændingeloven vil foreslå, at myndighederne skal kræve dokumentation for, at indvandrerne selv kan forsørge deres ældre slægtninge, så familiesammenføringen ikke finansieres af bistandshjælp.

I folketingsåret 1991-92 har justitsministeren i lovforslag L 257 om ændring af udlændingeloven m.v. (Familiesammenføring, effektivisering af asylsagsbehandlingen m.v.) nærmest foreslået det modsatte. Her er i lovforslagets § 1, stk. 5, om ændring af udlændingelovens § 9, stk. 4-5, intet krav om, at myndighederne skal kræve dokumentation for forsørgelsesmuligheden. Der er alene foreslået den fakultative mulighed, at opholdstilladelsen kan betinges af, at den person, der bor i Danmark, påtager sig at forsørge ansøgeren. Ligeledes kan der kræves dokumentation for, at den pågældende er i stand hertil. Hvis disse krav stilles, og ansøgeren alligevel efterfølgende sø-

ger bistandshjælp, foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan pålægge garanten at betale hjælpen, ligesom kommunen kan inddrive det skyldige beløb hos garanten.

De her foreslåede lovændringer er kun et usikkert og spinkelt skridt i retning af det, der må være målet: at sikre danskerne mod favorisering af indvandrere.

Den korrekte løsning bør naturligvis være, at der i alle tilfælde skal stilles garanti for forsørgelsen, herunder også for eventuelle andre efterfølgende sociale ydelser – f.eks. ophold på plejehjem m.m. – og således at det påhviler myndighederne i fornødent omfang at sikre sig garanti for betalingen, f.eks. i form af bankgaranti, pantesikkerhed i fast ejendom eller lignende.

Undervisnings- og Forskningsministeriet

På erhvervsuddannelsesområdet gives flygtninge en særstatus i forbindelse med ansøgning til efg-basisuddannelserne. Denne særstatus opnås ved at fortolke loven, således at Dansk Flygtningehjælp »ligestilles« med folkeskolen. Herved vil en flygtning, der søger optagelse på efg, kunne optages via gruppe 2 (ansøgere med fortrin) og derved tage pladsen fra en dansk ansøger. Dette forhold har betydning for muligheden for optagelse på de hovederhvervsområder under efg-uddannelsen, hvor der ikke er garanti for optagelse af alle rettidigt tilmeldte, således at der i dag udøves diskrimination over for danske ansøgere på de kapacitetsbegrænsede områder: grafiske fag, servicefag og levnedsmiddeluddannelsen.

Til aktiviteter specielt rettet mod flygtninge modtog landets erhvervsskoler allerede i 1988 og 1989 samlede bevillinger på ca. 12 mio. kr. til særlige forløb og støtteforanstaltninger under uddannelsen.

Der findes ikke nogen begrundelse, der kan retfærdiggøre denne favorisering af udenlandske ansøgere frem for danske. Undervisnings- og forskningsministeren skal derfor efter beslutningsforslaget tage initiativ til ændring af retstilstanden på dette område samt på andre områder, hvor det under udvalgsbehandlingen måtte vise sig, at der praktiseres diskrimination af danske statsborgere i forhold til udenlandske.

Kulturministeriet

På nogle efterskoler yder Kulturministeriet og Dansk Flygtningehjælp særlige tilskud til undervisning for indvandrere og flygtninge.

Under udvalgsarbejdet bør det kortlægges, i hvilket omfang ministeriet har påtaget sig økonomiske forpligtelser eller engageret sig i aktiviteter på det for-